

Capitolul I

Definiții

Art. 1

Prezenta lege are ca obiect reglementarea adopției, așa cum este definită de art. 451 din Codul civil.

Art. 2

Principiile care stau la baza respectării și garantării drepturilor fundamentale ale copilului sunt:

- a) respectarea și promovarea cu prioritate a interesului superior al copilului;
- b) egalitatea șanselor și nediscriminarea;
- c) asigurarea unei îngrijiri individualizate și adaptate pentru nevoile fiecărui copil;
- d) respectarea demnității copilului;
- e) ascultarea opiniei copilului și luarea în considerare a acesteia, ținând cont de vârsta și de gradul său de maturitate;
- f) asigurarea cu prioritate a stabilității și continuității în îngrijirea, creșterea și educarea copilului, ținând cont de originea sa culturală și lingvistică, în cazul luării unei măsuri de protecție prin adopție;
- g) celeritatea în luarea oricărei decizii cu privire la copil;
- h) garantarea confidențialității în ceea ce privește datele de identificare ale adoptatului, adoptatorului, familiei adoptatoare, precum și ale părinților biologici.

Art. 3

În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) **adoptat** — persoana care prin actul juridic al adopției dobândește calitatea de fiu sau fiică față de persoana sau familia care a adoptat;
- b) **adoptator** — persoana care a adoptat sau dorește să adopte în condițiile prezentei legi;
- c) **adopție națională** — adopție încuviințată persoanelor și familiilor care își au domiciliul stabil pe teritoriul statului român;
- d) **adopție internațională** — adopție încuviințată persoanelor și familiilor care își au reședința obișnuită într-unul din statele semnatare ale Convenției de la Haga;
- e) **atestat** — constatarea specialiștilor Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, conform căreia persoana care dorește să adopte, îndeplinește condițiile materiale și garanțiile morale necesare asigurării dezvoltării armonioase a copilului;

- f) **Comisia** - Comisia pentru Protecția Copilului, organism subordonat consiliilor județene, respectiv consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în condițiile legii;
- g) **Convenția de la Haga** — Convenția asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993, ratificată prin Legea nr. 84/1994, cu modificările ulterioare;
- h) **Convenția ONU** – Convenția cu privire la Drepturile Copilului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, ratificată de Parlamentul României prin Legea nr. 18/1990;
- i) **copil** — orice persoană în vârstă de până la 18 ani, care nu a dobândit capacitate deplină de exercițiu, în condițiile legii;
- j) **Direcția** — Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului, instituție publică, cu personalitate juridică, înființată în subordinea consiliilor județene, respectiv consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în condițiile legii;
- k) **domiciliu** – locuința permanentă și principală a unei persoane;
- l) **familie adoptatoare** — soțul și soția care au adoptat sau doresc să adopte, în condițiile prezentei legi;
- m) **familie** — părinții și copiii aflați în întreținerea acestora;
- n) **Oficiu**— Oficiul Român pentru Adopții, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, cu atribuții de supraveghere și coordonare a activităților referitoare la adopție;
- o) **OPA** – organismul privat agreat, cu competențe în activitatea de adopție, care urmărește exclusiv scopuri nelucrative, în condițiile și în limitele fixate de autoritățile competente ale statului de agrement;
- p) **părinte biologic** — părintele care a dat viață copilului;
- q) **reședință** – locuința temporară a unei persoane;
- r) **rază administrativ-teritorială** – teritoriul (județ, municipiu, oraș, comună) în limitele căruia autoritatea administrativă este competentă;
- s) **stat de origine** – stat contractant, în care copilul își are reședința obișnuită;
- t) **stat primitor** —stat ale cărui autorități competente au constatat că copilul este sau va fi autorizat să intre și să locuiască permanent în acest stat.

Art.4

Pe tot parcursul procedurii de adopție, Direcția și OPA în a cărei rază teritorială domiciliază copilul sunt obligate să ofere copilului informații și explicații clare și complete, potrivit vârstei și gradului său de maturitate, referitoare la etapele și durata procesului de adopție, la efectele acesteia, precum și la adoptator sau familia adoptatoare și rudele acestora.

Capitolul II

Condițiile de fond ale adopției

Art. 5

Poate fi adoptat orice copil pentru care există o Hotărâre judecătorească prin care Tribunalul, în a cărui rază teritorială domiciliază acesta, a decis statutul de abandon juridic al copilului de care nu s-au interesat părinții biologici sau rudele până la gradul al patrulea în primele șase luni de la abandonul său în locuri publice, spitale, căsuțe de tip familial, centre de plasament de stat sau private.

Art. 6

În cadrul procedurii de adopție se iau măsurile necesare pentru ca frații să fie încredințați împreună, în vederea adopției, aceleiași persoane sau familii adoptatoare.

Art. 7

(1) Îndeplinirea garanțiilor morale și a condițiilor materiale necesare dezvoltării depline și armonioase a personalității copilului se atestă de către autoritățile competente, potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Atestatul de persoană sau familie aptă să adopte unul sau mai mulți copii se eliberează de către Comisie, la cererea persoanei sau familiei interesate, în termen de 60 de zile de la data depunerii cererii, pe baza rapoartelor de evaluare și a propunerilor Serviciului de adopție din cadrul Direcției sau ale OPA.

(3) Comisia poate elibera Atestatul de persoană sau familie aptă să adopte numai persoanelor sau familiilor care au participat la cursul de formare și asumare a rolului de părinte, organizat de Direcția în a cărei rază teritorială aceștia domiciliază sau de către OPA.

(4) Atestatul, eliberat de Comisia în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare, este valabil până la finalizarea procedurii de adopție.

(5) Obținerea atestatului nu este necesară în următoarele cazuri:

a) pentru adopția persoanei care a dobândit capacitatea deplină de exercițiu de către persoana sau familia care a crescut-o.

b) pentru adopția copilului de către soțul părintelui biologic sau adoptiv.

(6) Persoanele sau familiile care au reședința pe teritoriul altui stat, parte a Convenției de la Haga, care doresc să adopte unul sau mai mulți copii din România, vor fi atestate de către serviciile sociale competente sau de OPA de la reședința obișnuită a acestora.

(7) OPA prevăzut la alin.(6) trebuie să fie autorizate și de Oficiu, în conformitate

cu Metodologia aprobată prin hotărâre a Guvernului.

Art. 8

Consimțământul se realizează în condițiile Codului civil.

Art. 9

În mod excepțional, instanța judecătorească poate trece peste refuzul părinților biologici sau, după caz, al tutorelui de a consimți la adopția copilului, dacă se dovedește, prin orice mijloc de probă, că aceștia refuză în mod abuziv să-și dea consimțământul la adopție și instanța apreciază că adopția este în interesul superior al copilului, ținând seama și de opinia acestuia, cu motivarea expresă a hotărârii în această privință.

Art. 10

- (1) Consimțământul trebuie să fie dat în mod liber și să nu fie viciat.
- (2) Specialiștii din cadrul Direcției sau OPA în a cărei rază teritorială locuiesc părinții biologici sau, după caz, tutorele, sunt obligați să asigure consilierea și informarea acestora înainte exprimării și semnării consimțământului la adopție și să întocmească un raport în acest sens.
- (3) Informarea, consilierea și exprimarea opiniei rudelor până la gradul trei a copilului cu privire la adopția acestuia se efectuează de către specialiștii Direcției sau OPA.

Art. 11

- (1) Consimțământul la adopție al părinților biologici sau, după caz, al tutorelui, se dă în formă solemnă, numai în fața unui notar public.
- (2) Mama care este hotărâtă să-și abandoneze copilul în maternitate, poate să își exprime acordul la adopție, în ziua în care părăsește instituția sanitară, numai după ce aceasta a primit consiliere și a fost informată asupra consecințelor acordului său la adopție.
- (3) Părinții biologici care și-au exprimat opțiunea de a-și abandona copilul în maternitate, spital, centre de ocrotire socială, locuri publice, nu vor fi supuși la imixtiuni arbitrare în viața lor personală, în familia lor, la domiciliul lor, nici la atingeri aduse onoarei și reputației lor, după semnarea declarației de consimțământ.
- (4) Mama minoră este consiliată și informată asupra consecințelor adopției, în prezența părinților sau al unui alt reprezentant legal.
- (5) În cazul adopției copilului de către soțul părintelui său, consimțământul părintelui biologic se dă în fața instanței judecătorești odată cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

(6) Odată cu solicitarea consimțământului prevăzut la alin.(1) și (2), instanța solicită Direcției sau OPA raportul de consiliere și informare a părinților biologici.

Art. 12

Consimțământul la adopție poate fi revocat, dacă acesta a fost obținut în schimbul unui folos de orice natură.

Art. 13

(1) Consimțământul la adopție al copilului care a împlinit vârsta de 10 ani se dă în fața instanței judecătorești, în faza încuviințării adopției, sub sancțiunea nulității.

(2) Anterior exprimării consimțământului, Direcția sau OPA în a cărei rază teritorială domiciliază copilul care a împlinit vârsta de 10 consiliază copilul în exprimarea opiniei sale, aceasta fiind consemnată și luată în considerare, în funcție de vârstă și de gradul său de maturitate.

(3) În realizarea tuturor demersurilor care vizează adopția copilului se urmărește asigurarea unei tranziții ușoare în familia adoptatorului.

Art. 14

Consimțământul adoptatorului sau familiei adoptatoare, dat în mod liber, în fața notarului public, este exprimat de aceștia și în fața instanței judecătorești, odată cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

Capitolul III

Reguli generale de procedură

Secțiunea 1 - Încuviințarea adopției

Art. 15

Încuviințarea adopției este de competența instanțelor judecătorești din raza teritorială de la domiciliul copilului.

Art. 16

(1) Cererea de încuviințare a adopției poate fi introdusă direct de către adoptator sau familia adoptatoare în situația adopției prevăzute la art.7 alin.(5) lit. b).

(2) În toate celelalte cazuri cererea de încuviințare a adopției poate fi introdusă de către adoptator, familia adoptatoare, Direcție sau OPA de la domiciliul acestora.

(3) Cererea de încuviințare a adopției internaționale poate fi introdusă doar de Oficiu.

(4) Cererea de încuviințare a adopției este însoțită de următoarele acte:

a) certificatul de naștere al adoptatorului sau al soților din familia adoptatoare, în

copie legalizată;

- b) certificatul de căsătorie al soților din familia adoptatoare, în copie legalizată;
- c) cazierul judiciar al adoptatorului sau al soților din familia adoptatoare;
- d) certificatul medical privind starea de sănătate a adoptatorului sau a soților din familia adoptatoare, eliberat de către unități publice nominalizate de către Direcția de Sănătate Publică;
- e) atestatul adoptatorului sau al soților din familia adoptatoare;
- f) ancheta psiho-socială a persoanei sau familiei adoptatoare;
- g) consimțământul persoanei sau familiei care dorește să adopte, de unde să reiasă că a luat cunoștință despre starea de sănătate a copilului;
- h) raportul final întocmit de către specialiștii Direcției sau OPA, unde se vor consemna concluziile referitoare la constatarea compatibilității dintre copil și persoana/familia adoptatoare, datele de identitate ale acestora, starea de sănătate;
- i) decizia Comisiei de la domiciliul copilului privind compatibilitatea dintre copil și persoana/familia potențial adoptivă;
- j) certificatul de naștere al copilului, în copie legalizată;
- k) certificatul medical privind starea de sănătate a copilului, eliberat de către unități publice nominalizate de către Direcția de Sănătate Publică;
- l) consimțământul părinților biologici sau, după caz, al tutorelui copilului ai cărui părinți biologici sunt decedați, necunoscuți, declarați morți sau dispăruți ori puși sub interdicție, în condițiile legii;
- m) Hotărârea judecătorească definitivă prin care Tribunalul, în a cărei rază teritorială domiciliază copilul, a decis statutul de abandon juridic al copilului;
- n) consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani.

Art. 17

(1) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției se face cu citarea Direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, a Direcției în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare, a persoanei ori familiei adoptatoare, a OPA, a Oficiului.

(2) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției prevăzute la art.5 se face cu citarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare și a adoptatului, iar judecarea cererilor de încuviințare a adopției prevăzute la art.7, alin (5), lit.b) se face cu citarea adoptatorului și a părinților biologici ai adoptatului.

Art. 18

Instanța judecătorească admite cererea de încuviințare a adopției numai dacă, pe baza probelor administrate, rezulta că adopția realizează interesul superior al copilului lipsit definitiv de ocrotire părintească, eligibil la adopție.

Art. 19

(1) Direcția sau OPA de la domiciliul copilului adoptat urmăresc și întocmesc rapoarte trimestriale cu privire la evoluția copilului și a relațiilor dintre acesta și părinții săi adoptivi pe o perioadă de cel puțin 2 ani de la data rămânerii definitive și irevocabile a sentinței de încuviințare a adopției.

(2) Direcția și OPA de la domiciliul copilului au obligația să asigure părinților adoptivi servicii postadopție.

Capitolul IV

Procedura adopției internaționale

Secțiunea 1 - Dispoziții generale

Art. 20

(1) Poate fi adoptat internațional copilul pentru care nu a fost identificată o familie de adopție națională timp de șase luni de la data dobândirii statutului de copil eligibil la adopție.

(2) Poate fi adoptat internațional copilul insituționalizat pentru care nu au fost identificate persoane sau familii de adopție națională până la împlinirea vârstei de un an.

Art. 21

Cererea de încuviințare a adopției însoțită de documentele prevăzute la art. 16 se înaintează instanței judecătorești de către Oficiu.

Art. 22

(1) Adopția internațională are efectele prevăzute la art.30 și presupune deplasarea copilului pe teritoriul statului primitor, în urma încuviințării adopției de către instanța judecătorească română.

(2) Deplasarea copilului către statul primitor este posibilă numai după ce adopția sa este confirmată de către Oficiu.

Art. 23

Adopția internațională, este supusă dispozițiilor legale privind la reglementarea raporturilor de drept internațional privat.

Secțiunea 2 - Înregistrarea cererii de adopție internațională

Art. 24

(1) Cererea persoanelor sau familiilor care au reședința obișnuită pe teritoriul altui stat, parte a Convenției de la Haga, care doresc să adopte un copil din România, este transmisă Oficiului personal, prin intermediul autorității centrale competente din statul respectiv sau al OPA.

(2) Organizațiile acreditate prevăzute la alin. (1) trebuie să fie autorizate și de Oficiu, în conformitate cu metodologia aprobată printr-o hotărâre a Guvernului.

Art. 25

(1) Cererea persoanei sau familiei adoptatoare transmisă Oficiului trebuie însoțită de următoarele documente:

a) certificatele de naștere și căsătorie, în copie legalizată;

b) documentele de identitate, în copie legalizată;

c) atestatul de persoană sau familie aptă să adopte;

d) cazierul judiciar;

e) certificat medical întocmit separat pentru fiecare adoptator;

f) documentul din care să rezulte că există garanția că adoptatul are posibilitatea să intre și să locuiască permanent în statul primitor;

g) un raport întocmit de autoritățile competente din statul primitor, cuprinzând informații cu privire la identitatea persoanelor care doresc să adopte, capacitatea și aptitudinea lor de a adopta, situația lor personală, familială, materială și medicală, mediul social, motivele care îi determină să adopte un copil din România, precum și cu privire la copiii pe care ar putea să-i primească spre adopție; concluziile raportului vor fi susținute prin documentele eliberate de autoritățile competente din statul primitor și fotografii.

(2) Documentele prevăzute la alin.(1) vor fi prezentate în original, însoțite de traducerea legalizată în limba română, autenticată la un notar public.

Secțiunea 3 - Încuviințarea adopției internaționale

Art. 26

(1) Oficiul eliberează o Hotărâre prin care confirmă Decizia Comisiei privind compatibilitatea dintre copil și familia potențial adoptatoare.

(2) Cererea de încuviințare a adopției, însoțită de documentele prevăzute la art. 20 alin. (4) lit. g) - m), art.30 alin.(1) și art.31 alin.(1) se înaintează de către Oficiu, instanței judecătorești din raza teritorială în care își are domiciliul copilul.

(3) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției internaționale se face cu citarea

Direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, a persoanei sau familiei adoptatoare, a OPA precum și a Oficiului.

(4) Oficiul are obligația de a se asigura că adoptatul beneficiază în țara străină de garanțiile și normele echivalente aceluia existente în cazul unei adopții naționale.

(5) La pronunțarea asupra cererii de încuviințare a adopției, instanța judecătorească va avea în vedere Decizia Comisiei privind compatibilitatea dintre copil și familia potențial adoptatoare, precum și documentul prevăzut la art. 25 lit. f).

Art. 27

Pe baza hotărârii judecătorești irevocabile de încuviințare a adopției, investită cu formulă executorie, Oficiul eliberează, în termen de 3 zile de la data comunicării acesteia, un Certificat care atestă că adopția este conformă cu normele Convenției de la Haga.

Art. 28

(1) Deplasarea adoptatului din statul de origine în statul primitor este posibilă numai după învestirea cu formulă executorie a hotărârii de încuviințare a adopției.

(2) Adoptatul se deplasează însoțit de adoptator sau de familia adoptatoare, în condiții de siguranță corespunzătoare nevoilor sale, doar după eliberarea vizei de către Ambasada statului primitor.

Art. 29

(1) Oficiul are obligația să urmărească evoluția copilului și a relațiilor dintre acesta și părintele sau părinții săi adoptivi cel puțin 2 ani după încuviințarea adopției, prin intermediul autorității centrale competente sau al organizației agreate din statul primitor.

(2) În scopul îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1), Oficiul trebuie să solicite transmiterea de rapoarte trimestriale autorității centrale competente sau organizației acreditate și autorizate din statul primitor.

(3) În cazul în care, ulterior adopției internaționale, adoptatorul sau familia adoptatoare își stabilesc domiciliul în România, urmărirea evoluției copilului revine Direcției în a cărei rază teritorială își are domiciliul adoptatul.

Capitolul V - Efectele adopției

Art. 30

(1) În momentul stabilirii filiației prin adopție, rudenia firească dintre adoptat și

descendenții săi, pe de o parte, și părinții săi biologici și rudele acestora, pe de altă parte, încetează, cu excepția adopției prevăzute la art. 7 alin.(5) lit. b), caz în care încetarea raporturilor de rudenie se aplică numai în raport cu părintele biologic și rudele părintelui biologic care nu este căsătorit cu adoptatorul.

(2) Impedimentul la căsătorie izvorât din rudenie există, potrivit legii, atât între adoptat și descendenții acestuia, pe de o parte, și rudele sale biologice, pe de altă parte, cât și între adoptat și descendenții acestuia, pe de o parte, și persoanele cu care a devenit rudă prin efectul adopției, pe de altă parte.

(3) Efectele adopției internaționale, precum și efectele în cazul anulării acestor adopții asupra cetățeniei adoptatului sunt cele prevăzute de Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările anterioare.

Art. 31

Adoptatorii vor informa copilul că este adoptat, de îndată ce vârsta și gradul de maturitate ale acestuia o permit.

Art. 32

(1) Adoptatul dobândește prin adopție numele adoptatorului.

(2) Dacă adopția se face de către soți ori de către soțul care adoptă copilul celuilalt soț, adoptatorii sunt obligați să declare instanței judecătorești care încuviințează adopția, numele pe care adoptatul urmează să-l poarte.

(3) Pentru motive temeinice, instanța, încuviințând adopția, la cererea adoptatorului sau familiei adoptatoare și cu consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani, poate dispune schimbarea prenumelui copilului adoptat.

(4) Pe baza hotărârii judecătorești irevocabile de încuviințare a adopției, Serviciul de Stare Civilă în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului întocmește, în condițiile legii, un nou act de naștere al copilului, în care adoptatorii vor fi trecuți ca fiind părinții săi biologici. Vechiul act de naștere se păstrează, menționându-se pe marginea acestuia întocmirea noului act.

Capitolul VI - Încetarea adopției

Art. 33

Adopția încetează prin desfacere sau ca urmare a constatării nulității sale.

Art. 34

Adopția se desface și este nulă, dacă a fost încheiată în alt scop decât cel al realizării interesului superior al copilului lipsit definitiv de ocrotire părintească sau cu încălcarea oricăror condiții de fond sau de formă prevăzute de lege.

(2) Instanța poate respinge cererea de declarare a nulității adopției, dacă constată că menținerea adopției este în interesul celui adoptat.

Art. 35

Acțiunea în declararea nulității adopției poate fi exercitata de către orice persoana interesata. După dobândirea, de către adoptat, a capacității depline de exercițiu, acțiunea aparține numai acestuia.

Art. 36

(1) Cauzele privind declararea nulității adopției se judecă cu citarea:

- a) adoptatorului sau, după caz, a familiei adoptatoare;
- b) adoptatului care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;
- c) Direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului sau, în cazul adopțiilor internaționale, a Oficiului.

(2) Copilul care a împlinit vârsta de 10 ani este întotdeauna ascultat cu privire la procedura adopției.

Art. 37

În situația încetării adopției, ca urmare a declarării nulității acesteia, adoptatul redobândește numele de familie avut anterior încuviințării adopției, iar instanța decide instituirea tutelei sau a altor măsuri de protecție specială a copilului, în condițiile legii.

Art. 38

Hotărârile judecătorești privitoare la nulitatea adopției, rămase irevocabile, se comunică Oficiului de către Direcție, în vederea efectuării mențiunilor necesare în Registrul Național pentru Adopții.

Capitolul VII - Dispoziții procedurale comune

Art. 39

(1) Instanțele judecătorești române sunt competente să judece cererile prevăzute de prezenta lege dacă cel puțin una dintre părți are domiciliul în România.

(2) Instanțele judecătorești române sunt exclusiv competente să judece procesele privind încuviințarea adopției dacă cel ce urmează a fi adoptat are domiciliul în România și este cetățean român sau străin fără cetățenie.

(3) Cererile prevăzute de prezenta lege sunt de competența Tribunalului în a cărui rază teritorială se află domiciliul adoptatului. Cauzele pentru judecarea cărora nu se poate determina instanța competentă, se judecă de Tribunalul București.

(4) Cererile de încuviințare a adopției se judecă în prima instanță potrivit regulilor

prevăzute de Cartea III — Dispoziții generale privitoare la procedurile necontencioase din Codul de procedură civilă, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

(5) Hotărârile prin care se soluționează cererile prevăzute de prezenta lege nu sunt supuse apelului. Exercițarea recursului suspendă executarea.

Art. 40

Cererile prevăzute de prezenta lege sunt scutite de taxa judiciară de timbru și se soluționează cu celeritate.

Art. 41

Cererile prevăzute de prezenta lege se soluționează de complete specializate ale instanței judecătorești, în camera de consiliu, cu participarea obligatorie a procurorului. Prezentarea de către Direcție a raportului de anchetă socială privind copilul este obligatorie.

Art. 42

(3) Opinia copilului care a implinit vârsta de 10 ani, exprimată la judecarea cererilor prevăzute de prezenta lege, este luată în considerare și i se acordă importanța cuvenită, avându-se în vedere vârsta și gradul acestuia de maturitate. În situația în care instanța hotărăște în contradictoriu cu opinia exprimată de copil, aceasta este obligată să motiveze rațiunile care au condus la neluarea în considerare a opiniei copilului.

Capitolul VIII - Registrul Național pentru Adopții

Art. 43

(1) În scopul întocmirii și organizării la nivel național a evidenței în materia adopției, Oficiul are obligația de a întocmi și de a ține la zi Registrul Național pentru Adopții.

(2) Registrul conține datele referitoare la adoptat, adoptator, precum și cele referitoare la copilul pentru care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească de declarare a nulității adopției.

Art. 44

(1) În scopul întocmirii și organizării de către Oficiu a evidenței prevăzute la art. 49, Direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului transmite Oficiului, următoarele documente în fotocopii:

- a) hotărârea judecătorească de încuviințare a adopției;
 - b) hotărârea judecătorească de declarare a nulității adopției;
 - c) atestatul eliberat;
 - d) decizia Comisiei;
 - e) Hotărârea Oficiului;
 - f) certificatul de naștere, nou și vechi, al copilului adoptat,
- (2) Documentele prevăzute la alin. (1) se transmit în termen de 5 zile de la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești.

Capitolul IX - Dispoziții finale, tranzitorii și sancțiuni

Art. 45

Oficiul ia toate măsurile ce se impun, conform prevederilor Convenției de la Haga, în vederea prevenirii câștigurilor necuvenite, financiare sau de altă natură, ce ar putea fi realizate cu prilejul adopției și descurajării oricăror practici contrare obiectivelor acestei convenții și prezentei legi.

Art. 46

(1) Sunt interzise donațiile și sponsorizările, precum și oferirea de către adoptator sau familia adoptatoare, în nume propriu ori prin persoane interpuse, în mod direct sau indirect, de orice foloase materiale necuvenite Oficiului, direcțiilor implicate sau persoanelor fizice din cadrul instituțiilor publice implicate în procesul de adopție.

(2) Nimeni nu poate obține un câștig material necuvenit dintr-o activitate ce vizează o adopție.

(3) Se pot cere și plăti numai cheltuielile ocazionate, inclusiv onorariile profesionistilor care au prestat servicii pe toată perioada procesului de adopție, stabilite prin contract.

(4) Personalul OPA care participă la o adopție poate primi o remunerare direct proporțională cu serviciile aduse.

Art. 47

(1) Autoritățile române și OPA pot colabora în ceea ce privește adopția internațională cu organisme private care își desfășoară activitatea pe teritoriul statului primitor, numai dacă acestea sunt acreditate de statul respectiv.

(2) Serviciile și activitățile ce pot fi derulate de către OPA se stabilesc prin Metodologia Oficiului Român pentru Adopții.

Art. 48

Atestatul de persoană sau familie aptă să adopte, eliberat anterior intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi, este valabil până la finalizarea procedurii de adopție.

Art. 49

(1) Cererile pentru încuviințarea adopției aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentei legi se soluționează, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, la data introducerii cererii.

(2) Persoanele și familiile care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, aveau copii încredințați în vederea adopției, vor putea introduce cerere pentru încuviințarea adopției, care este soluționată conform legii adopției în vigoare la data încredințării copiilor în vederea adopției.

Art.50

Oficiul, autoritate centrală, în subordinea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, încheie acorduri cu autoritățile centrale ale statelor care au semnat Convenția de la Haga și acționează cu celeritate în vederea facilitării aplicării Convenției în raporturile lor reciproce.

Art.50

Prevederile prezentei legi se completează cu cele ale Codului civil.

Art.51

La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr.259 din 19 aprilie 2012 cu modificările și completările ulterioare.